

HEERLIJK WONEN
IN EEN
NATUURLIJKE
OMGEVING

Column Barbara Driessen

Mooie herfstkleuren

Nazomers terugkijkend op een zomer vol afwisseling verbaas ik mij hoe de ervaring van tijd steeds sneller lijkt te gaan. Uiteraard, er zijn verklaringen voor maar beleving en verklaring botsen wel eens.. Voor mij waren terrassen de inspiratiebronnen voor korte verhalen. Door de beperking aan echt zomerse dagen zag ik mensen uitbundig genieten van de wél zonnige dagen. Het leek alsof geluks besef ontstaat bij schaarsheid. Alles mocht weer, alles kon weer.

Nou ja, bijna...

Mensen uit allerlei windstreken streken neer voor cappuccino, koffie en Drentse mosterdsoep. Vooral die laatste schijnt beroemd te zijn.

Ik hoorde zelfs iemand zeggen: “ we testen mosterdsoep en zijn benieuwd welke voor ons het beste uit de bus komt. Smaken verschillen maar deze is onwaarschijnlijk lekker.”

Uiteraard verklap ik niet welk terras het was , het lijkt me leuk om zelf op verkenning uit te gaan!

Aan het tafeltje keurig anderhalve meter naast me zit een 60 plusser op luide toon zijn vrouw de krant voor te lezen. Een boek met suggesties hoe je makkelijk kunt leven ligt naast haar.

Ik voel me wat ongemakkelijk bij de mond snoerende nieuwsberichten. Wat zou het heerlijk zijn om eenmaal per week een goed-nieuws krant uit te brengen. Focussen op het positieve.

De tweede kop koffie is een heerlijke toegift en ook de kwarktaart hier is niet te versmaden.

Een gewone door-de-weekse dag in een vakantie maand. Oma's wandelen achter kinderwagens. Tijd dodend met jong leven.

Terwijl ik mij mijn kop koffie met teugjes laat smaken (teugjes en peinzen horen bij elkaar) vraag ik me af waarom mensen achter kinderwagens wandelen. Merkt het kindje er zelf iets van? En is de buitenlucht wel zo schoon met al die voorbij rijdende vrachtauto's met aan- en afvoer?

HEERLIJK WONEN
IN EEN
NATUURLIJKE
OMGEVING

Onlangs is de grootouder groep uitgebreid in eigen kennissenkring, ik heb er een trotse opa bij gekregen. In vroeger tijden regeerde hij met straffe hand zijn gezin, tederheid stond niet in zijn zakagenda. Nu stuurt hij me iedere week een foto van zijn oppas kleinkind, volgens hem het mooiste kind aller tijden. Zo wijs ook. Het lacht al na 3 dagen.

Ik vind het heerlijk om te zien en van hem te horen hoe hij zijn vertederingstalent eindelijk openlijk ten toon mag spreiden, bij zijn eigen kinderen was hij de strenge rechtvaardige opvoeder.

Straks zal hij tegen zijn kleinkind zeggen: ach kom maar bij opa, pappa weet ook niet alles.

Mooi hoe de cyclus van het leven zich herhaalt en nieuwe kansen en mogelijkheden biedt.

Zoals de natuur: de herfst waarin bomen zich in zichzelf terugtrekken. Waarin wij onze opgeslagen ervaringen kunnen benutten, koesteren of een plek geven.

Mooie herfstkleuren!

Barbara Driessen